

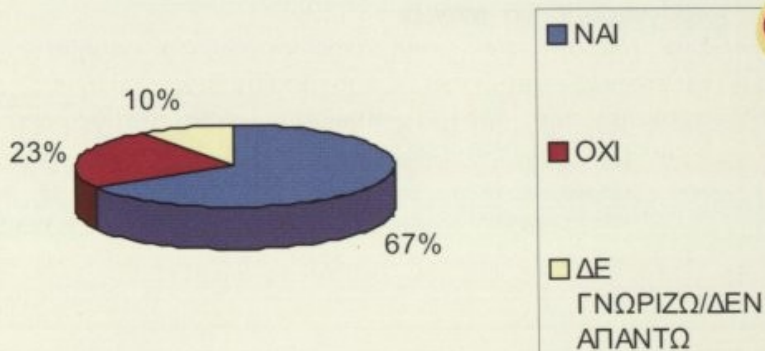
Πληρούν συνθήκες υγιεινής και ασφάλειας τα συνεργεία των αυτοκινήτων;

Φ Α Κ Ε Π Ο Σ

Πτυχιική εργασία των φοιτητών του Τμήματος. Οχημάτων, της Σχολής Τεχνολογικών Εφαρμογών: Αντώνη Γούλα και Μιχάλη Μπαβέλη, με εισηγητή τον καθηγητή του Τμήματος Οχημάτων κ. Θεόδωρο Μπαχάρογλου

Στα πλαίσια της εργασίας αυτής διεξήχθη μια μικρή έρευνα, σχετικά με την Υγιεινή και Ασφάλεια της Εργασίας που αφορούσε υπαλλήλους συνεργείων αυτοκινήτων. Διανεμήθηκαν 30 ερωτηματολόγια σε υπαλλήλους που εργάζονται σε διάφορες βιομηχανίες, αντιπροσωπείες και εξουσιοδοτημένα συνεργεία αυτοκινήτων, στην ευρύτερη περιοχή της Θεσσαλονίκης και στη Χαλκιδική, που περιείχαν 11 ενδεικτικές ερωτήσεις. Τα δείγματα ήταν τυχαία, ανεξαρτήτως φύλου* και ηλικίας και η συμπλήρωση του ερωτηματολογίου έγινε ανώνυμα, έτσι ώστε να αποφευχθούν τυχόν παρενέργειες των εργαζομένων στην εργασία τους.

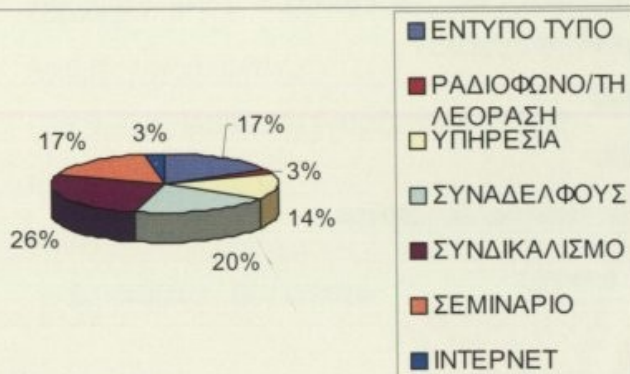
Παρακάτω ακολουθούν η παρουσίαση του ερωτηματολογίου με τη μορφή που διανεμήθηκε για συμπλήρωση, συμπεριλαμβανομένων των απαντήσεων που δόθηκαν συνολικά σε κάθε ερώτηση, καθώς επίσης και της στατιστικής επεξεργασίας των απαντήσεων αυτών.

1

Έχετε ποτέ πληροφορηθεί για τους Νόμους και Αποφάσεις που τα τελευταία 10 χρόνια έχουν ψηφιστεί στη χώρα μας, σχετικά με θέματα «Υγιεινής και Ασφάλειας της Εργασίας»;

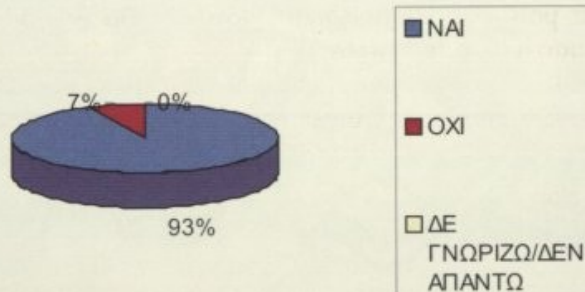
- α) ΝΑΙ
- β) ΟΧΙ
- γ) Δε γνωρίζω / Δεν απαντώ

2

Αν έχετε πληροφορηθεί, ή ακούσει κάτι, το πληροφορηθήκατε :

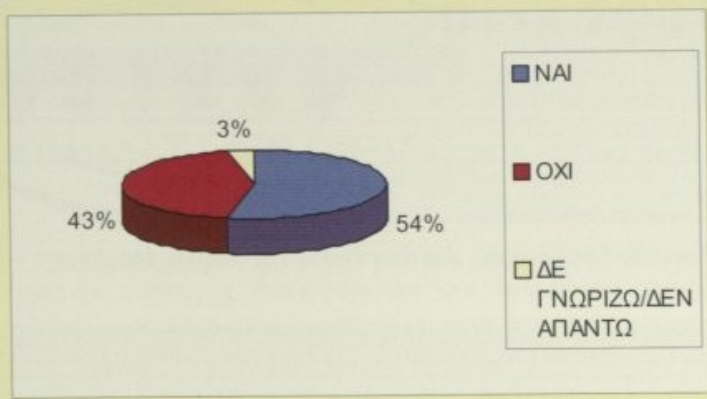
- α) Από τις εφημερίδες, κάποιο περιοδικό, έντυπο τύπο κ.λ.π.
- β) Από το ραδιόφωνο ή την τηλεόραση
- γ) Από την υπηρεσία σας
- δ) Από συναδέλφους, γνωστούς, φίλους
- ε) Από το συνδικαλιστικό σας όργανο (σωματείο, ομοσπονδία κ.λ.π.)
- στ) Από Σεμινάριο ή άλλη εκδήλωση
- ζ) Από αλλού (αναφέρατε).

3

Θεωρείτε ότι υπάρχει έλλειψη ενημέρωσης από το επίσημο κράτος (Υπουργείο Εργασίας, ΙΚΑ, ινστιτούτα, εργασιακοί φορείς κ.λ.π.) προς τους εργαζομένους για το θέμα της ασφάλειας της εργασίας;

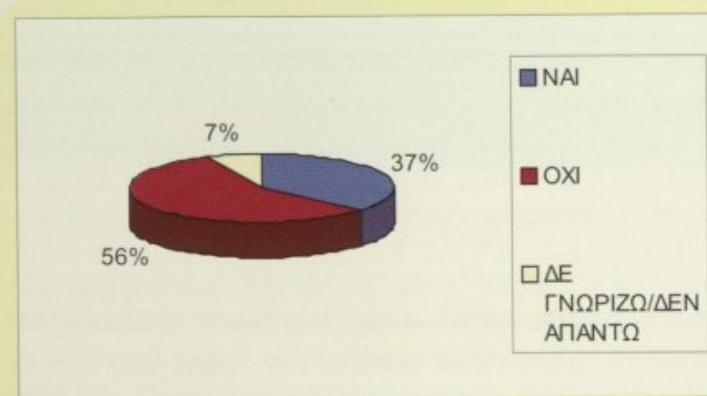
- α) ΝΑΙ
- β) ΟΧΙ
- γ) Δε γνωρίζω / Δεν απαντώ

4

Γνωρίζετε ότι έχετε το δικαίωμα να εκλέξετε «Επιτροπή Υγιεινής και Ασφάλειας» στην εργασία σας;

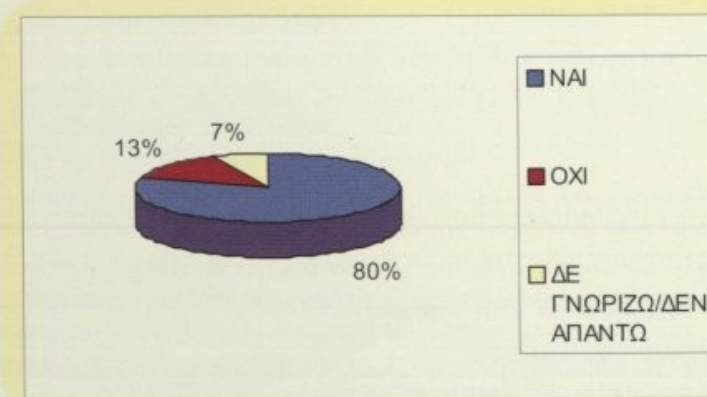
- α) ΝΑΙ
- β) ΟΧΙ
- γ) Δε γνωρίζω / Δεν απαντώ

5

Έχετε ποτέ εκλέξει αντιπροσώπους σε «Επιτροπή Υγιεινής και Ασφάλειας» της εργασίας στο χώρο δουλειάς σας;

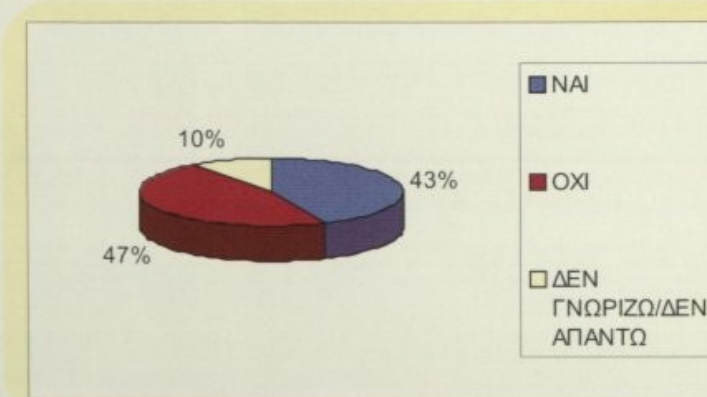
- α) ΝΑΙ
- β) ΟΧΙ
- γ) Δε γνωρίζω / Δεν απαντώ

6

Έχουν προβλεφθεί στην εργασία σας κάποια ενδεικτικά μέτρα ασφάλειας ή κανόνες ασφαλούς χρήσης και λειτουργίας του παρεχόμενου εξοπλισμού για την αποφυγή ατυχημάτων;

- α) ΝΑΙ
- β) ΟΧΙ
- γ) Δε γνωρίζω / Δεν απαντώ

7

Θεωρείτε τα μέτρα αυτά, εάν έχουν προβλεφθεί, επαρκή;

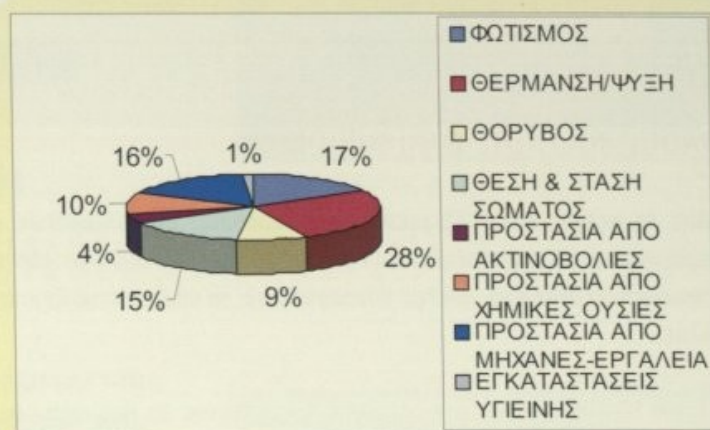
- α) ΝΑΙ
- β) ΟΧΙ
- γ) Δε γνωρίζω / Δεν απαντώ

8

Ποια επιπλέον μέτρα πιστεύετε ότι θα έπρεπε να προβλεφθούν για την ασφαλέστερη επιτέλεση των εργασιακών σας καθηκόντων;

(Ενδεικτικά αναφέρονται παρακάτω κάποιοι τομείς)

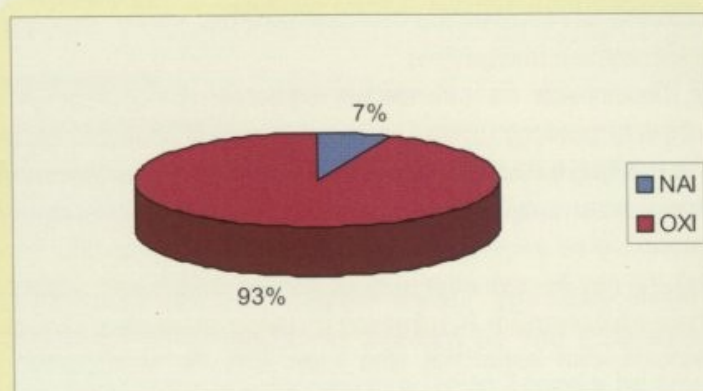
- α) Φωτισμός
- β) Θέρμανση / Ψύξη
- γ) Θόρυβος
- δ) Θέση και στάση του σώματος κατά την εργασία
- ε) Προστασία από ακτινοβολίες
- στ) Προστασία από χημικές ουσίες
- ζ) Προστασία από μηχανές-εργαλεία
- η) Άλλο (περιγράψτε)

9

Σας έχει συμβεί ποτέ κάποιο ατύχημα κατά τη διάρκεια της εργασίας σας ή σε κάποιο γνωστό σας;

(Αναφέρατε ΝΑΙ ή ΟΧΙ και είδος ατυχήματος)

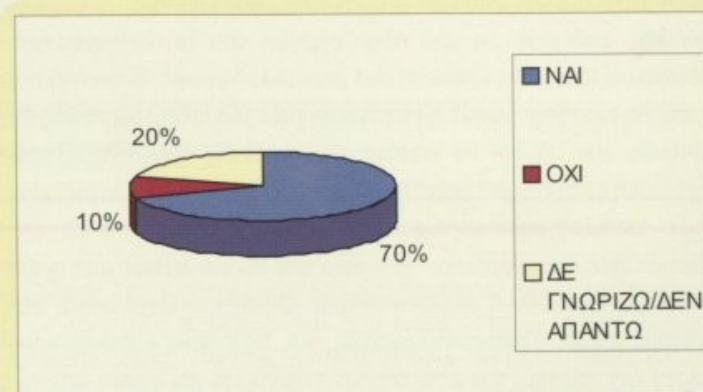
10

Γνωρίζετε πόσα άτομα απασχολούνται στην εργασία σας; Έχει προβλεφθεί «Τεχνικός Ασφάλειας» και «Ιατρός Εργασίας»;

Αριθμός εργαζομένων:

(Σημειώστετε **ΜΟΝΟ** εάν γνωρίζετε τον αριθμό)

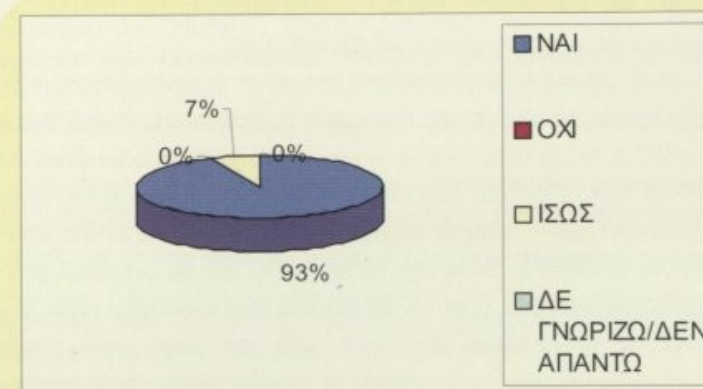
- α) ΝΑΙ
- β) ΟΧΙ
- γ) Δε γνωρίζω / Δεν απαντώ

11

Θεωρείτε απαραίτητη την ύπαρξη «Τεχνικού Ασφάλειας» και «Γιατρού Εργασίας» στο χώρο δουλειά σας;

- α) ΝΑΙ
- β) ΟΧΙ
- γ) ΙΣΩΣ
- δ) Δε γνωρίζω/ Δεν απαντώ

Συμπεράσματα Έρευνας

Από τη μελέτη και επεξεργασία των παραπάνω αποτελεσμάτων που προέκυψαν από την επεξεργασία των απαντήσεων του ερωτηματολογίου, προκύπτουν ορισμένα χρήσιμα συμπεράσματα, τα οποία συνοψίζονται ως εξής:

1. Θα πρέπει κατ' αρχήν να αναφερθεί το γεγονός ότι παρ' όλο που το έντυπο που διανεμήθηκε για συμπλήρωση ήταν ανώνυμο και εμπιστευτικό, για αποφυγή οποιουδήποτε κωλύματος εκ μέρους των εργαζομένων, εντούτοις υπήρξε ένα μεγάλο ποσοστό εργαζομένων που αρνήθηκε να το συμπληρώσει, φοβούμενοι τυχόν παρενέργειες που θα είχαν στην εργασία τους (απόλυση, δυσμενή συμπεριφορά εις βάρος τους, σχόλια κλπ). Αυτό καταδεικνύει ότι ακόμη και στη σημερινή εποχή δεν υπάρχει ελεύθερη έκφραση των εργαζομένων, σε βασικά θέματα που αφορούν τη βελτίωση των συνθηκών εργασίας τους, της ασφάλειάς τους και κατ' επέκταση της σωματικής τους ακεραιότητας.

2. Παρατηρούμε ότι η συντριπτική πλειοψηφία των εργαζομένων είχε κάποια πληροφόρηση σχετικά με θέματα Υγιεινής & Ασφάλειας Εργασίας, το οποίο δείχνει ότι οι εργαζόμενοι έχουν αρχίσει να ενδιαφέρονται όλο και περισσότερο για την ασφάλειά τους κατά την εργασία. Παρ' όλα αυτά όμως εμφανίζεται και ένα αρκετά υπολογίσιμο ποσοστό, περίπου 35%, το οποίο δηλώνει πως δεν είχε καμία πληροφόρηση για το θέμα αυτό, παρόλο που έχουν περάσει σχεδόν 20 χρόνια από την εφαρμογή του νόμου 1568/85. Το ποσοστό αυτό εμφανίζεται κατά κύριο λόγο σε εργαζομένους που απασχολούνται σε επιχειρήσεις με λίγα άτομα (0-5 άτομα), όπου εκεί το ρόλο του Τεχνικού Ασφάλειας αναλαμβάνει συνήθως ο ίδιος ο εργοδότης και οι υπόλοιποι εργαζόμενοι δε γνωρίζουν τίποτε για το θέμα αυτό.

3. Από την επόμενη ερώτηση, που αναφερόταν σε πηγές πληροφόρησης όσων εργαζομένων γνώριζαν ή είχαν πληροφορηθεί κάτι, το μεγαλύτερο ποσοστό απάντησε ότι είχε πληροφορηθεί από το συνδικαλιστικό του όργανο και το αμέσως επόμενο, από γνωστούς ή φίλους. Οι απαντήσεις στο ερώτημα αυτό δείχνουν ότι η ενημέρωση γίνεται με ποικίλους τρόπους, ένα γεγονός που πρέπει να επισημανθεί, γιατί εγκυμονεί παρά πολλούς κινδύνους σε σχέση με την ορθή και έγκυρη ενημέρωση των εργαζομένων.

4. Η επόμενη ερώτηση που τέθηκε είχε άμεση σχέση με τις δυο προηγούμενες και αφορούσε το αν θεωρούν την ενημέρωση από το κράτος επαρκή ή όχι. Εδώ, η απόλυτη σχεδόν πλειοψηφία ισχυρίστηκε πως το επίσημο κράτος (Υπουργείο Εργασίας, ΙΚΑ, Ινστιτούτα, εργασιακοί φορείς κ.λ.π.) δεν παρείχε την απαιτούμενη ενημέρωση και γενικά απείχε από συναφείς δραστηριότητες. Σε αυτό ακριβώς το σημείο θα πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη έμφαση και να καταβληθεί τεράστια προσπάθεια, ώστε να ξεκινήσει άμεσα η δραστηριοποίηση του κράτους ή των εκπροσώπων του, στην κατεύθυνση της ενημέρωσης για τα θέματα αυτά, όταν σε άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης η πληροφόρηση των πολιτών είναι πρωταρχικό μέλημα και υποχρέωση της πολιτείας.

5. Οι ερωτήσεις 4 και 5 αφορούσαν σχετικά με το κατά πόσο γνώριζαν οι εργαζόμενοι για το δικαίωμα που έχουν να εκλέγουν Επιτροπή Υγιεινής Ασφάλειας της Εργασίας και το αν είχαν ποτέ ασκήσει το δικαίωμα αυτό. Από τις απαντήσεις που δόθηκαν, τα ποσοστά ήταν μοιρασμένα, δηλαδή περίπου ο 1 στους 2 γνώριζε ότι είχε το δικαίωμα αυτό και το ίδιο ποσοστό περίπου το ασκούσε. Θα πρέπει να αναφερθεί εδώ ότι οι εργαζόμενοι σε μεγάλες επιχειρήσεις (άνω των 50 ατόμων) κατά κύριο λόγο γνώριζαν και ασκούσαν το δικαίωμά τους αυτό, ενώ ένα μικρό μόνο ποσοστό εργαζομένων σε μικρές επιχειρήσεις το γνώριζε. Συμπεραίνεται λοιπόν ότι στις μεγάλες επιχειρήσεις εφαρμόζονται τα μέτρα που προβλέπουν οι νόμοι

επιχειρήσεις αυτές είναι σαφώς πιο οργανωμένες σε μέτρα ασφάλειας, καθώς επίσης και ότι οι εργαζόμενοι σε αυτές είναι πιο συνειδητοποιημένοι στα θέματα αυτά.

6. Ακολούθως, οι δυο επόμενες ερωτήσεις (6 και 7) είχαν σχέση με το αν είχαν ληφθεί κάποια ενδεικτικά μέτρα ασφάλειας και στην περίπτωση που είχαν προβλεφθεί, αν θεωρούνταν επαρκή. Το μεγαλύτερο ποσοστό, ανεξαρτήτως μεγέθους επιχείρησης, απάντησε ότι είχαν ληφθεί κάποια σχετικά μέτρα, τα οποία όμως όπως παραδέχτηκε ένα μεγάλο ποσοστό (περίπου το 45%) τα θεωρεί ανεπαρκή. Φαίνεται έτσι η ανάγκη που έχουν οι εργαζόμενοι για καλύτερες συνθήκες εργασίας, σε ένα περιβάλλον που θα τους εξασφαλίζει άνεση και ασφάλεια, για απρόσκοπτη επιτέλεση της εργασίας τους.

7. Το επόμενο ερώτημα αφορούσε τους τομείς, στους οποίους θεωρούν ότι θα έπρεπε να βελτιωθούν στο εργασιακό τους περιβάλλον. Από τους τομείς που παρατέθηκαν (ενδεικτικά), οι περισσότεροι εργαζόμενοι απάντησαν πως θα επιθυμούσαν καλύτερη θέρμανση / ψύξη, φωτισμό, προστασία από μηχανές, εργαλεία και εργονομία. Είναι αξιοσημείωτο ότι αρκετές απαντήσεις αφορούσαν σε προστασία από χημικές ουσίες, κυρίως σε επιχειρήσεις με διεργασίες που χρησιμοποιούσαν χημικά υλικά. Η κατανομή των απαντήσεων πάντως θεωρείται αρκετά ικανοποιητική και αναμενόμενη ως προς τους τομείς που αναφέρθηκαν.

8. Στο ερώτημα αν είχε συμβεί στους εργαζόμενους ή σε κάποιους γνωστούς τους κάποιο εργατικό ατύχημα, μόνο ένα μικρό ποσοστό απάντησε πως ήταν θύμα ο ίδιος, ή κάποιος γνωστός του εργατικού ατυχήματος. Τα ατυχήματα αυτά, όπως δηλώθηκε, προήλθαν κατά κύριο λόγο από απροσεξίες, είτε των ίδιων, είτε συναδέλφων τους κατά την εργασία τους.

9. Στην ερώτηση που ακολουθούσε, παρατηρούμε ότι στις περισσότερες επιχειρήσεις έχει προβλεφθεί τεχνικός ασφάλειας και ιατρός εργασίας (ως επί το πλείστον στα μεγάλα συνεργεία και αντιπροσωπείες), γεγονός που οφείλεται στην υποχρέωση ύπαρξης τεχνικού ασφάλειας σε όλες, ανεξαρτήτως μεγέθους, επιχειρήσεις. Παρ' όλα αυτά ορισμένοι εργαζόμενοι σε μικρά συνεργεία δήλωσαν πως, είτε δε γνώριζαν, είτε δεν είχε προβλεφθεί. Τα συμπεράσματα πάντως είναι αρκετά ενθαρρυντικά, αλλά θα πρέπει να υπάρξει και μεγαλύτερη εκπαίδευση και κατάρτιση των εργαζομένων στον τομέα αυτό.

10. Τέλος, στην ερώτηση αν θεωρούν απαραίτητη την ύπαρξη τεχνικού ασφάλειας και ιατρού εργασίας, η πλειοψηφία, με μεγάλη διαφορά, απάντησε θετικά, ενώ μόνο ένα πολύ μικρό ποσοστό δεν απάντησε ή δε γνώριζε. Είναι εμφανές λοιπόν η ανάγκη για ύπαρξη τεχνικού ασφάλειας και ιατρού εργασίας σε όλες τις επιχειρήσεις και άκρως αισιόδοξο ότι και οι ίδιοι οι εργαζόμενοι αντιλαμβάνονται τη σημασία, τη σπουδαιότητα και την αναγκαιότητα των προσώπων αυτών.

Συνοψίζοντας λοιπόν όλα τα παραπάνω, τα αποτελέσματα της μικρής αυτής έρευνας που πραγματοποιήθηκε έδειξαν ότι η χώρα μας βρίσκεται αρκετά πίσω σε θέματα που σχετίζονται με την ασφάλεια και την υγιεινή της εργασίας και υπολείπεται σε σχέση με άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Θα πρέπει για το λόγο αυτό, να γίνουν γοργά και μεγάλα βήματα προόδου στον τομέα αυτό, θα πρέπει να υπάρξει άμεση εκστρατεία ενημέρωσης και κινητοποίησης του κράτους και των αρμόδιων φορέων προς τους εργαζομένους, να τονιστεί η αναγκαιότητα των θεσμών αυτών και να εντατικοποιηθεί και να οργανωθούν αρτιότερα προγράμματα κατάρτισης εργαζομένων στις ειδικότητες αυτές, ώστε να υπάρξει ανάπτυξη της βιομηχανίας και των επιχειρήσεων, αλλά κυρίως καλύτερη ποιότητα ζωής. ■